

Діло

РЕДАКЦІЯ

І АДМІНІСТРАЦІЯ:

Львів, Ринок 10, II. пов.

Конто пошт. ш.дла 26.726

Адреса тел. „Діло-Львів“

Число телефону 563

Рукописів редакція не звертає.

ПЕРЕДПЛАТА

в Австро-Угорщині:

місячно 5— К.
чвертьрічно 15—
піврічно 28—
щорічно 50—

у Львові (без доставки):

місячно 4— К.
чвертьрічно 12—
піврічно 22—
щорічно 44—

в Німеччині:

піврічно 28— М.
щорічно 56—

За зміну адреси платити ся 50 с.

Ціна оголошень:

Реклама постійної, зазначеної або без вказівки 60 с. за рядок за 1 м. в розміростях 1*50, в рекламній часті щодня по 10 копійок за 2 м. Нормальною 2 м. Склади текстів друкує редакція. Оголошення за суботу і неділю подвійно.

Постійні оголошення за місяць

Одні примірники коштують

у Львові 16 с.

на провінції 20 с.

Видає: Видавничий Спілків „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Вацлав Панейко.

Цісар Карло про мир з Україною.

Цісарський маніфест.

(Таб). Відень, 13. лютого 1918.

Завітряна „Wiener Zeitung“ оголосить огляд маніфесту:

До моїх народів!

З ласкавою Божою помічю закінчили ми мир з Україною.

Побідне наше оружє й наша щира мирова політика ведена з витривалістю, якої ніщо не змогло вразити, вродили перший оwoч бо ротьби за наше існуванє.

Разом з мїями тяжко навіщеними народами умова, що по заключеню сего першого, радісного для нас мира, терпляче людство діждеть ся набавом загального мира.

Під вражїнем сего мира, заключеного з Україною, око наше звертаєт ся з симпатїєю до сего стремлятого в передмолодого народа, в сєрїях якого найскорше серед наших неприятелих ваяло веєх почутє любови ближнього. В який, доклавши в многих боротьбах своєю жоробістю, мав досить енергїї, щоби ділом не

ред цінаи світот показати свої дішні полуванє.

Так отже сей народ перший покинув табор наших неприятелїх, щоби, в цілі негайного осягненєя тепер сїльного великого діла, залучити свої змагання в нашихи силами.

Коли вже від першої хвилї вступленєя на престол моїх достойних предків був я згідний з моїми народами в нешломній постановї перевести навквєну нам боротьбу аж до осягненєя почесного мира, то тим більше перенятїй з сєю сїльною думкою в сїй хвилї, в якїй зроблено перний крок до здійсненєя сєї ціля.

З вдячністю і повним признанєм майже надлюдської витривалости і незанятїної посвяти для моїх геройських війск, як також для тих, які дома щодня поносили неменші жертви, глядїть з повним довірєм в близьку щасливу будучність. Ко-би Всемогучий Бог благословив нас на далї силєю і витривалістю, щоби ми осягнули окончєно мир не тільки для себе і наших вірних союзників, а також для цілого людства.

Відень 12. лютого 1918.

Карло в. р.
Зайдлер в. р.

вала нам щось найгіршого, помісти наш дневник коротку передовицю, яку навіть польський цензор мусїв пропустити. Та яку міру польський цензор прикладав до неї, нехай свідчить отсей факт: Писахи ми там, що знаходимо ся в такім положеню, що мусимо мовчати, одначе бувають хвилї, коли мовчанє є голосним криком, — „cum tacenti clamant“. І сю фразу польський цензор викреслив: не вільно було навіть сказати, що супроти акту 5. пздолїста 1916 р. Україні „cum tacenti clamant!“

А тепер — що той сам польський цензор в мундурї ц. к. урядника поліції і ц. к. прокуратора пускає в польській пресї? Що вільно польській пресї писати — не тільки проти союзнаї Німеччини, проти заприяненої з Австро-Угорщиною Української Народньої Рєпублики і проти стоячого під законною охороною українського народу в Австрїї,

Для польського цензора не існує обовязок супроти австрїйської держави, коли йому здаєт ся, що порушено польський національний інтерес; він ховаєт ся за службовий обовязок австрїйського урядника тільки тоді, коли може тим усїшнійше вступати інтерес польського панованєя над українськими народами.

Як поступає орган ц. к. намісництва, цензурні органи ц. к. поліції і ц. к. прокураторїї, так поступають й інші польські органи ц. к. державної власти.

рїжні польські комітети мають зовсім свобідну руку в організованю „голосу польського Львова“, що — як уже означено — є задачею доволї важкою, бо загал польського і жидївського населєня міста Львова зовсім не проявляє охоти до демонстрацій проти мира і проти держави. Се треба з натиском ствердити, та рївночасно з натиском ствердити треба також се, що герольди „польськостї“ міста Львова і цілої української Галичини під опікою і при свідданю цілої хмарнї польської бюрократїї, загроженої через справедливе поладженє українського питанєя в своїм вигіднім існуваню на українській землї, всіми способами підюджують і — де треба — тероризують спокійне населєне, щоби „вибух польського національного гнїву“ також у Львові випав по думї режисєрїв.

Одним словом, галицькі Поляки, маючи в своїх руках державну власть, сильні сєю властю, ставлять австрїйській державї ультимат:

Такий плїд видало те насїне, яке Австрїя сама власними руками посїяла, творячи для Поляків в двох третях з української землї зложєний край Галичину, віддаючи їм у сїм краю повноту державної власти і допускаючи їх до більших ніж кождий инший народ, не виключаючи й Німцїв — впливїв у Віднї. З сього свого насїня збирає тепер Австрїя жинєво. У Віднї Державна Рада не може ухвалити навіть бюджетолої провїзорїї і держава мусить перед цілими світот стягнути на себе пятно держави абсолютїстичної, — бо Поляки хотять їй диктувати свою волю.

Завдяки тїй самодалї, якою — з кривдою для українського народу — Австрїя надїлила Поляків, австрїйська державаєт переходить тепер важку крїзу. Чи вийде вона з неї побїдано, се в першїй мїрї залежить від того, чи спроможеть ся вона бодай тепер — в дванадцятїй годинї! — на рїшучу й основну оборону своєї державности перед Поляками.

Тут тільки одна дорога: одним рїшучим виступом усунути в Галичинї польську державну власть, очистити Галичину з польської бюрократїї і подїлом Галичини на національні складовї частї та відданєм державної власти в

Австрія чи Польща?

Польські органи австрїйської державної власти в Галичинї проти мира

Львів, 14 лютого 1918.

Коли в цілії Габсбурьскїй монархїї павує загальна радїсть, що по майже чотирох роках світової війни мир з Українською Народньою Рєпубликою принєс покінченє війни на цілім східнім фронтї і принєсе господарську полєкшу населєню осередних держав, — одні Поляки і старають ся заглушити сю радїсть протєстом, якого причини треба шукати в тїм, що мир почвїрного союзу з Україною кладе край польській експанїї на українські землї.

Сей польський протєст — великий крик про „страшну кривду“, яка полягає в тїм, що Полякам відбираєт ся змогу кривдити український народ. — вже сам про себе був би характеристичний як вислів „муринської моралї“, що планувала цілий народ.

Та без порівнанєя характеристичнійшїй він єм иншим: що Поляки, маючи завдяки Австрїї державну власть в Галичинї, використовують сю власть у цілії повнотї

може бути тільки як найрїшучїйший виступ проти осередних держав.

Не говорячи вже про Німєччину, яку польська прєса вєє трактувала як найбільшого ворога Польщї, пише вона тепер в такїм самїм тонї прє

Що при тїм дістаєт ся Українській Народній Рєпублицї і українському народови Галичини, можна собі уявити. В перїзанню з теперїшнім тоном польської прєси нічим був ї тєм по актї 12. цвїгня 1908 р.

Та найзнаменїйше те, що в тїм усїм беруть як найвизначнїйшу участь польські органи державної власти.

Вїзьмїм „Gazet u lwowik u“, урядовий орган ц. к. намісництва. Означєне свого становища супроти мира з Україною розпочала вона вїгодом про „відденю Росїю“, яка „приняла назву України“, щоб через день зайяти одїн фронт з цілою польською прєсою, фронт, який з австрїйського становища є цілїя протидержавний. Урядовий орган ц. к. намісництва цілїми швальтами містить відозви, рєзольуцї й комунїкати польських організаций, зверненї проти Австрїї з призвудом заключєна мира, дас настроєвї описи „польської національної жалоби“ і прояв „польського національного гнїву“.

Вїзьмїмо ц. к. цензуру!

Чи пригадуєтє собі тї білі шпєдєтї, якими свїтила українська прєса по актї 5. пздолїста 1916 р.? А українська прєса знала, що має над собою оубх польських цензорїв і старала ся бути як найбільш умїркованою в словах, щоб тільки визлєзти думку. Але на місцї вислєзелєної думки — білії порождї шпєдєтї. Пригадуємо одїн факт: В день оголошенєя акту 5. пздолїста 1916 р., коли ще текст його не був відомий і тільки сама зявувдїє такого акту вїшу-

Тут Поляки, з огляду на мішанє населєне стодїї старинної Галицько-володимирської держави, — мають труднїшу задачу і тому „вибух національного гнїву“ попереджають пляновї приготозанєя.

Вїд понєдїлка рєдять окремо рїжні комітєти: пїнакєстїв, агадєжкїв, жнок, політичних партїй і т. п., — спершу окремо, а опїсля спїльно, щоби все приготозити як сїня. Відбувають ся збори, ухвалюють ся рєзольуцї, щоби довести настрїя польського населєня до потрібного напруженєя — за всєму цїну.

Тимчасов прєжє сповнєє своєю підюджуючу задачу. Добором титулїв, фразєологїєю статей, тенденційним освїтлюванєм історичних і сучасних подїй, фальшованєм статистики стараєт ся вона змєвнєти в польську публїку, що стала ся для Польщї така кривда, на яку відповїдує

українській Галичині українському елементу знищити раз на все основу польської політичної самовлади в Австрії, — основу, збудовану самою Австрією продовжуванем політики польської Річи посполитої супроти українського народу.

Або Австрія піде сею дорогою і мати не відстає і рішучість перейти її до успішного кінця, — або стане слугою Польщі. *Tertium non datur.*

Правні договори в Україною.

(ТКБ.) Відень, 13 лютого 1918.

Урядово доносять в Берестя з 12. лютого ось що:

На основі загального мирового договору між Австро-Угорщиною і Українською Народною Республікою заключений окремих договір про всякі правні справи підписали нині в полудне повновласники обох сторін.

Мир з Україною і становище супроти Росії.

Політичні й військові наради. — Господарські переговори. — 400.000 озброєних українських полонених?

Берлін, 12. лютого 1918.

Подорож кнзя Гертлінга і держ. секретаря Кільмана до головної квартири стоїть в зв'язі з оборотом подій в Берестю, який вимагає порозуміння між політичними і військовими управами що до того, які висновки слід вивести із заяви Троцького.

Переговори німецької господарської комісії з Україною будуть ведені в Берліні.

Відень, 12. лютого 1918.

Один з провідників німецького національного союзу в парламенті заявив, що тепер вернеться на Україну 400.000 українських полонених у повній зброї, щоби в разі потреби боронити українську республіку.

З Народного Комітету.

Львів 14. лютого 1918.

Вчера 13. с. м., Народний Комітет на надзвичайнім засіданні під проводом голови пос. д-ра Кєстя Левичького рішив з приводу заключення миру в Берестю і польських виступів проти сього історичного акту огласити осью заяву:

Народний Комітет, витаючи з радістю закінчене війни на цілм східнім фронті і дефінітивне признанє самостійної української держави державами почвирного союзу, з особливим призначенням визначує зворот України головної часті прастарих українських земель Холмщини і Підляшя та вибавленє їх від польського панюваня. Яке було-б положенє сих земель у польській державі, сього знаєла Холмщина вже тепер, вхолючи в склад воєно адміністративної області львівського генерал губернаторства. Трактюванєм Холмщини дали Поляки ще раз доказ, що вони співжитє з Українцями розумють тільки як панюванє над українською землею в цілі безоглядного поневоленя українського народу. Польський режім на Холмщині, виконуваний під фірмою австро-угорських окупаційних властей, був для українського населєня Холмщини ще тяжчий ніж попередній режім царської Росії, бо знаходив підперте в широкім кругах шовіністичної польської інтелігенції.

Піднесенє польських претенсій до Холмщини і Підляшя відкидає Народний Комітет як протв польського імперіялізму, неоправданого ні фактичними ствїченими відносинами в сих областях ні історією, яка свідчить, що від споконвіку аж до половини XIV. віку ці землі входили в склад української держави.

Вважаючи зворот сих земель Україні першою підставою до признаня відносин між осередними державами і Україною, Народний Комітет заявляє, що і весь український нарід Галичини зголошує своє право до державности в межах Габсбурзької монархії. Побіч Української Народної Республіки не може існувати на далі поневоленє чотирьох мільонів галицьких Українців польською управою Галичини, коли се не має стати жерелом безпастанної боротьби і української іреденти в Галичині, небезпечної для добрих відносин між монархією й Україною.

Народний Комітет дає тому ще раз рішучий вислів давньому основному домаганню всіх Українців Галичини, щоби край Галичину безпровоочно поділено та щоби з усєй етнографічної української території в межах монархії утворено український державний організм як реституцванє Українське Королівство Галичини.

Народний Комітет уповажляє свого голову висловити Його Величності Цісареві в телеграфічній дорозі желаня з приводу мира та горячу подяку за визволенє Холмщини як також представити домаганє українського народу виводити українську Галичину з польського панюваня через реституцію української корони Данила.

Народний Комітет пересилає ширий привіт і глибоку подяку Українській Центральній Раді, Раді народних міністрів і мировій делегації з приводу заключеня мира, який забезпечує всій закордонній Україні почесне місце в ряді держав культурного світа.

Дальші виливи польського „обурєня“.

Львівські віча. — „Паносга“. — Пасол Геллер висназує ганьбу Австрії. — Герожанська міліція в Кракові. — У Варшаві.

Львів, 14 лютого 1918.

Вчорашній день приніс нам заповідані від кількох днів демонстрації львівських Поляків. Відбулися вчора три віча і на кождім з них театральна „przysięga“ вічевиків. Се „przysięga“ та ухваленє ріжних резолюцій, яке Поляки в цілім акторським апаратом аранжували на кождім із вчорашніх віч: на академічнім, обняв тельським в салі товариства педагогічного і салі польського „Сокола“.

Найбільше обурєне випадало виявити молодіжи. І академічна молодіж почала вчорашнє вічованє о год. 3 пополудни збори в салі Товариства педагогічного при вул. Зіморювича. Кождий з бесідників, а був їх регіон, п'ятував берестейський договір з „powołaniem ukraińskim“, а ухваленє резолюції везиюють, що польський нарід не віддасть ніколи Волині, Підляшя і Поділя, не то холмської землі, — бо на тих областях живе 4 мільйони Поляків. Ухвалено також вислати привіт і подяку п. Странському за його „szlachetstwo“ в польській справі:

О год. 6 вечером вічували „obywatele“ в тій-же салі. Реферувал тут п. Гломбінський, розглядаючи причини заключеня берестейського договору; одною з найважніших вважає п. Гломбінський змаганє Прусії до заволодіння сходом через Україну і до „роведнаня“ польського і українського народу. „Przysięga“, себ то ухваленє резолюцій п. Гломбінського відбуло ся тут особливо святочно і всі зібрані встали з місць та піонесли руки в гєру, слухаючи слів резолюцій. Се мало викликати ще більший підєм патріотичного настрою. В своїх резолюціях закликає п. Гломбінський всі небесні і пекарські сили задля оборони холмської землі, починаючи від краєв, сумадія і розуму своїх земляків. Рішено ще постгати одному за всім і всім за одним. Подібне віче відбуло ся опісля в салі „Сокола“. На тім вічу відчитано протест сенату львівського університету проти „берестейського насильства“. Вічевики розійшлись спокійно домі.

Із звістом берестейського договору не згоджуєть ся також польський посол Геллер, який вислав до президента Палати послів осью депешу: „Протестую проти гратуляційної телеграми, висланої Вами іменем посольської Палати до Цісаря з приводу договору в Берестю, бо сей договір є ганьбою для Австрії“.

В Кракові обняв сторожу публичного безпеченства горожанська міліція на місце військової сторожі поліційної а се тому, щоби — як говорить ся у відозві міської президії — спрямувати вислови болю і ревуку на шлях, „відповідаючий повазі хвалі“. На виведенє горожанської міліції згодив ся намісник гр. Гуйн після конференції з міністром внутрішних справ гр. Тоггенбургом.

Проти заключеного мира збираєть ся протестувати і Варшава. Поки що польський кабінет вніс димісію а регенційна рада поручила йому вести дальші свої агенди до часу свого рішеня, яке наступить в найближшій часі.

Парляментарна крива

Львів, 14. лютого 1918.

Парляментарне пєдоженє доси не відбуло ся. Президент міністрів відбуває конференції з провідниками партій. Якісь віденські дєвники, між д-р Петрушевичем і д-ром Зайдлером, з яким обняв справу, що стоить на дєвній пораді, вносять згадані дєвники. З висяду той конференції вносять згадані дєвники, що Українці стануть до більшостє. Рішенє все ще є в тому, щоби ратувати парламент, який стоїть в шестости. Міністри „еляки“ поки що не уступили.

Пологодженя крива сподіють ся з політичнми кругами що йно після висноєня, дати гр. Чернін провідникам парламентських партій про мотиви берестейського договору.

Цісар до Українців.

Відень, 13 лютого 1918.

На чолєбитну телеграму Українській Парляментарній Рєпрезентації одержав прєвєдник Петрушевич таку телеграфічну відповідь: „Якщо царська кабінетова канцєларія: Іх ім. і в. стельська Величність дякують найшляхетнїше телеграфічно надіслані бажаня в нагодє заключеня мира з Україною і будуочи на Божє гословєно дають радо повний доміт до оживаню скорого, загального і почесного“.

По повороті Черніна

Відень (ТКБ) 13. лютого.

Міністр справ Чернін вернув нині поспуванє в Берестя. На північнім двірні прєвєдник Петрушевичем бурмістр Відня д-р Вайсбахер вступу мира в Українською Народною Рєспублікою і кіная війни в Росію. Міністр завважив за привіт і між иншим сказав таке:

Моїм першим словом на ріжній дєвній реччя подяка для нашої побідної і славної для нашого Цісаря. Вони дали нам мир і їм належить ся вдячність... Се що стало в Берестю ще не скінчило ся, се тільки початок всєсвітнього мира. Берестє має також значінє під господарським оглядом. Така на скавати — заключено мир для зібраня тивенстві до того, що називаєть ся миром.

В справі полонених заряджено так, щоби вони могли як найскорше вернути додому. Не треба при тім забувати, що Росія обняв огнем домашньої війни, що утрупає в положенє, але єсьм сильно пересвідчені, коли ще тільки трохи втерпимо, остєпє гальний, довог оживаний мир.

Пє дорозі вїтала міністра численна публіка, велика маса народу чєкає під міністерством заграичних справ. Чернін прийняв делегацію організації жінок, а Балькону подякував народом за оваційні вїтале.

Переговори в Румунії

БЕРЛІН (Больф) 13. лютого. Як свідчить, донесєнє, розширенє агенцією Австро-німецький ультимат до румунського правитєльствє є неправдивє.

Правдою є, щє ген. Макензен є в переговори в румунським правитєльствє би довести до спільного завїшеня оспєрїї Росії і Румунії, які в своїм часі завважили генералом Щєрбичєвим, коли наслідок шних відносин між Україною і Румунією кєнечним вїясненє сєї справи.

НОВИНКИ

Львів, 14. лютого 1918.

— Всіх українських пєвців парламентарнає безумовно явити ся у Відні в суботу 18. с. м. перед полуднем. — Д-р Емєль Шевич, голова У. П. Р.

— Енєц гр. Гуйн — Краківські часовиси доносєть з дати 13 с. м.: Намісник гр. Гуйн в Відні і відбув конференцію з польським стром Твардовським, на котрій на вїдво формаций зібраних у польських (1) представив міністрова настрїя, який вїдво вносєть в польській суспїлности в Галичині тим прийняв гр. Гуйна на авіаційній Цісарській авіації.

— Пєвички на весняні завіи 1918 в Київський Воєний Заклад Кредитовий

На численні бажання з причини педепон в комунікації — рішила Надзирна Рада Банку продовжити речення до замовлення акцій нової емісії до кінця лютого 1918.

Запросини до підписки акцій ЗЕМЕЛЬНОГО БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО Спільки Акційної у Львові

в цілі підвишки акц. капіталу через емісію нових акцій по 400 К номін. вартости.

У С Л І В Я П І Д П І С К И И:

Зголошеня приймає Дирекція Земельного Банку Гіпотечного у Львові (вул. Підгале 7).

Емісійний курс вносить за акцію два дотеперішних акціонерів К 400, а для неакціонерів К 470 (з огляду на зораста в придбаних вже реверсних фондах).

Ви акціонери мають право до вибору по курсі К 400 сідати нових акцій, з чого посідають давних, та коли хотять користати з першенства і курсу, ав мають пре зголошеною знизсати числа посіданих акцій і есенуально на бажаня банку предложити старі акції (без купонів), які та звернуть ся по увиденню зголошено.

Нові акції беруть участь в висну банку, почана від 1. січня 1918. на річні від старана акціями, проте на смети за замовлені акції влатити до каси банку до кінця лютого 1918. курсову ціну врах а 5%, відсотками, обчисленями за час від 1. січня 1918. до дня влати, ави жати право до дивіденд за р. 1918. та по К 6 від акції на оплату степенів і конфесції.

Рентовий податок від акцій оплачує банк без потрученя Ви акціонерия.

Щеня постановою статуту половому акції влатять ся на імені акціонерия (полескні акції), а половому на окладателя (безіменні акції). В зго-

лошеню може зливалючати знизсати, імені акції рад би мати на імя, чи на окладателя.

Знизсати можна довільну кількість акцій. Продаї скільности переодить окремо Дирекція банку після своєї знизсатости та по домага зголошеного про продаї, а до знизсатости акційних грамот надість продаї акції за зворотом посідки влатит. На случай знизсатости акцій аверне банк влатити злотя в купоні ками.

564 70-15

ОГОЛОШЕННЯ.

АДВОКАТ

Д-р Роман Перфецький

отворив

АДВОКАТСЬКУ КАНЦЕЛЯРІЮ

у Львові — вул. Сикстуська 43 „б“.

707 5-30

товариство по б. с. на штуку 50 штук К 280 правдиво фряварське живо до голени по К 4 штуки. Шахови до мятя голови у великим виборі поручає доки валас згустарчить Перфужерія С. Федер, Львів, Сикстуська 7. 495 г 31-7

Адвокат д-р Володимир Бачинський

в підгайнях пошукує рутимованого концентрату. Зголошення під адресою: Д-р Володимир Бачинський Wien, Parlament. 627 21-7

Тов. Господ-кредитове „Надія“

в Болесоні пошукує факшого купця Українця до ведення віддату торговельного за канцією. Платня після жни. Дирекція: Клямович, Гецін. 703 5-3

Писаря-ку, який(а) писавби (ла) бі

гдо на машині, шукає зарва адв. Д-р Роман Перфецький — Львів, вул. Сикстуська 43 „б“.

709 Б 5-5

Склад фортепьянів і паянів Львів, вул. Зіморевича 10. поручає інструменти нові і уживані в першорядних фабриках.

Україна між Польщею і Росією.

Історичний огляд відношення польських і російських революційних партій до справи самостійности українського народу для праца

Д-РА МИХАИЛА ЛОЗИНСЬКОГО

„ПОЛЬСЬКИЙ І РУСЬКИЙ РЕВОЛЮЦІЙНИЙ РУХ І УКРАЇНА“.

(стор. VIII+200. Ціна 3 кор.)

Того ж автора „ЛЮДИ“, біографічно літературні верси (Драгоманів, Франко, Павлик, Сембратович, Берніон, Ракіца, Кавоткін, Толстой, Тургенев, Гарібальді) в портретами. (Стор. 132. Ціна 1 кор. 50 сот.)

порукає: Книгарня Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові, Ринок 10.

Українська краєзнавча — Львів, вул. Гродзичних 9 І. пов. — виконус суїні димсїлі по уміжованих цінах. 20 7

VII Звичайні Загальні Збори

Товариства укр. богословів „Власна Поміч“

ствозр. нар. в обм. поручкою у Львові, відбудуть ся в четвєр днє 28. лютого 1918. о год. 9. рано в великій салі в партері при ул. Холмоуської ч. 9 в отсам порядку зарад:

1. Відчитаня протоколу з посіданих загальних зборів.
2. Звіт Дирекції в діяльности Тов-ва за адміністративний рік 1917. в закінченим рахунку і білянсом.
3. Звіт контрольної комісії в численні уділені абсолюторії.
4. Рахунок чистого ввєст.
5. Вибір зглядно затвердження двох членів Управл (55 л. 50 л.)
6. Вибір п'ятиох членів Надзирної Ради (5 38)
7. Внески і занятя членів.

Львів, днє 14. лютого 1918.

За Надзирну Раду: Антін Панчик, голова.

Микола Дерем-Миколайчик, секретар 720 1-1

Видавничє Товариство „Українська книжка“

Антін Крушельницький:

„Школа під російською окупацією“

Свожнен в 1915-17 року в документах про шкільництво за рр. 1916 і 1917. — Ціна 1-30 К.

Склад в книгарні Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові. 5576 14-15

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Товариства „Народна Лічниця“

У ЛЬВОВІ,

- відбудуть ся днє 19. лютого с. р., о год. 4. по полудни, в духовній семінарії вул. Коперника 36. II поверх ч. 44, в отсам порядком днєвним:
1. Огворенє зборів і відчитанє протоколу.
 2. Звіт Надзирної Ради.
 3. Звіт Дирекції.
 4. Звіт Контрольної Комісії.
 5. Вибір Президії і членів Надзирної Ради.
 6. Вибір членів Контрольної Комісії.
 7. Внески і інтерпелляції.

Того днє о год. 8.30 рано відправить ся в семінарській цюкці поміняльче Богослуженє за членів і Добродія Товариств, а зокрема за душу бл. в. директора д-ра Озаркевича, та Богослуженє за добродія всіх членів.

У Львові, 10. лютого 1918.

За Надзирною Раду Тов. „Народна Лічниця“ о. Войнаровський о. І. Рудович

719 1-1 голова, касієр.

АДРЕСА: *Lehrhaus der Evangelischen Kirche der Ukrainischen Legation in Lemberg, im Ledensbasar 36, II. Stockwerk, 44.*
ПРОСИМО НА АДРЕСУ
ПЛАТИТИ ЛЬВІВІ І ДАТИ
НА СТОЛІВЦЬКІ ШУЛИ. 4444

ТОМАСИНУ

вагонами на збірні зачовданє червоні „Сільського Господара“ потворданє рідинничими екстозатурами або старими по цінах ц. к. паміжничтв (зі зловпротмасини 56 сот. м. ки і фрахт окремо) дісталися К 2000 до ро. числені по ступню фактура, доставанє

„КРАЄВИЙ СОЮЗ ГОСПОДАРСЬКИХ СПІЛОК“

у Львові, вул. Зіморевича ч. 28

Ліцитації КОНИ

Коні здібні до робіт полєвих і до набутя в дорозі ліцитаційній. (гандлярі коний і посередники с мусять мати з собою легітимації через староства (команди районів)

Ліцитації відбудуть ся

1) В шпиталях кінських:

- Судова Вишня
- Ряшів, касарні кав. Глубока
- Ярослав (Anapakasergne)
- Черляни коло Городна Ягай.
- Максимовичі коло Самбора

2) В кінських стаціях зумят

Перемисьль (Schwarz'sche Kas.)

К. u. k. Inspizierender d. Pferdewesen des Militärkommandos Przemysl Fröhlich, Oberst

713 3-3

НАКЛАДОМ

Видавництва „Українська книжка“

друкують:

- 1) А. Чайковський: Поблутини, історична і частина трильогі: „Сільський“
- 2) Д-р Ст. Байєв: Каротий казас
- 3) В. Щурат: Слово про пихід імена, поема II. в
- 4) В. Гнатюк: Баронський сал в народних казках.
- 5) І. Кондакович: Шляхами салі князів